

Beyond The Ruined Door

תַּנְנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי: פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ, וְנִכְנַסְתִּי לְחוֹרְבָה אַחַת מִחוֹרְבוֹת יְרוּשָׁלַיִם לְהִתְפַּלֵּל. בָּא אֵלָיָהּ זְכוּר לְטוֹב וְשָׁמַר לִי עַל הַפֶּתַח וְהִמָּתִין לִי עַד שְׁסִימְתִי תְּפִילָתִי. לְאַחַר שְׁסִימְתִי תְּפִילָתִי אָמַר לִי: בְּנִי, מִפְּנֵי מָה נִכְנַסְתָּ לְחוֹרְבָה זוֹ? אָמַרְתִּי לוֹ: לְהִתְפַּלֵּל. אָמַר לִי: הֲיָה לָךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּדֶרֶךְ. וְאָמַרְתִּי לוֹ: מִתְנַרְא הָיִיתִי שָׁמָּה וַיִּפְסִיקוּ בִּי עוֹבְרֵי דְרָכִים. וְאָמַר לִי: הֲיָה לָךְ לְהִתְפַּלֵּל תְּפִילָה קְצָרָה. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה לְמַדְתִּי מִמֶּנּוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים: לְמַדְתִּי שְׂאִין נִכְנָסִין לְחוֹרְבָה, וְלְמַדְתִּי שְׂמֵתִפְלִין בְּדֶרֶךְ, וְלְמַדְתִּי שְׂהַמְתִּפְלִל בְּדֶרֶךְ מִתְפַּלֵּל תְּפִילָה קְצָרָה.

וְאָמַר לִי: בְּנִי, מָה קוֹל שְׂמַעְתָּ בְּחוֹרְבָה זוֹ? וְאָמַרְתִּי לוֹ: שְׂמַעְתִּי בַת קוֹל שְׂמִנְהָמַת כְּיוֹנָה וְאוֹמְרַת: אוֹי לְבָנִים שְׂבַעֲוֹנוֹתֵיהֶם הַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְשָׂרַפְתִּי אֶת הַיִּכְלִי וְהַגְּלִיתִים לְבֵין הָאוֹמוֹת. וְאָמַר לִי: חַיִּיד וְחַיִּי רֵאשֵׁד, לֹא שָׁעָה זוֹ בְּלִבְד אוֹמְרַת כֵּן, אֲלֹא בְּכָל יוֹם וְיוֹם אוֹמְרַת כֵּן. וְלֹא זוֹ בְּלִבְד, אֲלֹא בְּשָׁעָה שִׂישְׂרָאֵל נִכְנָסִין לְבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וּלְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת וְעוֹנִין "יְהֵא שְׂמִיָּה הַגְּדוֹל מְבוֹרָךְ" הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַעֲנַע רֵאשׁוּ וְאוֹמַר: אֲשֶׁרִי הַמְּלֵךְ שְׂמַקְלָסִין אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ כֵּן, מָה לוֹ לָאֵב שְׂהַגְלָה אֶת בְּנָיו, וְאוֹי לָהֶם לְבָנִים שְׂגָלוּ מֵעַל שׁוּלְחָן אַבְיָהִם.

Rabbi Yosi said: Once I was traveling and I entered one of the ruins of Jerusalem to pray. Elijah, always remembered for the good, came and waited for me at the entrance until I had finished my prayer. After I finished my prayer, he said to me: *Shalom alecha*/peace be upon you, my master! I answered: *Shalom alecha*, my master and my teacher! He said to me: My son, why did you enter this ruin? To pray, I replied. Said Elijah: You should have prayed on the road. I was afraid, said I, lest the passers-by interrupt me. He said to me: You should have prayed a shortened prayer. And so I learned three things from him: I learned that one does not enter a ruin. I learned that one prays on the road, and I learned that one who prays on the road prays a shortened prayer.

My son, Elijah continued, what sound did you hear in that ruin? I told him: I heard a heavenly voice cooing like a dove and saying: Woe to the children on account of whose sins I destroyed my house and burned my Temple and exiled them among the nations!

By your life and breath, said he, it is not only in that moment that she cries so. It's every day, three times a day, that she coos like a dove: *wooo, wooo, woe to the children...* And not only that, but whenever Israel enters its synagogues and study houses and recites the Kaddish, saying, *Y'hei shemei hagadol m'vorach/May his great name be blessed*, the Blessed Holy One, shakes his head and says: Happy is the king who is thus praised in his house! What a thing for the father who banished his children to hear! Woe to those children who are banished from their father's table! (Babylonian Talmud, Berachot 3a)